SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 17 NOVEMBER 1938

„GEVONDEN VOORWERPEN"

DE VLIEGTOCHT VAN OLU

AL dagenlang had Olu, de krachtige schildpad, liggen dromen aan de oevers van het grote water.

Haar sierlijk maar-gerimpeld kopje was altijd opgeheven naar de diepblauwe lucht, waar de zon zo heerlijk schitterde en nu en dan een wit wolkje als een grote donzige bal voorbijrolde.

Och, wat had Olu er toch al zo vaak naar verlangd ook eens los te komen van die grond en dat water en als een ijle vogel door die heerlijke lucht te vliegen, waar je je zo vrij kon bewegen en — naar Olu meende — nergens gevaar had te vrezen!

Olu benijdde de snelle vogels, die op hun wieken hingen te drijven in de lucht, terwijl zij maar steeds gedwongen was over het zand te kruipen.

Nee, Olu de schildpad was helemaal niet tevreden over het lot dat haar was beschoren. Ze vond het onrechtvaardig dat de natuur haar had voorzien van een paar logge, harde schilden, waarin ze niet eens een flinke snelheid kon ontwikkelen, terwijl er toch zoveel andere dieren waren, die vrij en blij door de lucht wiekten, de warme zon tegemoet.

Olu had er al vaker aan gedacht eens naar Knoeri, den tovenaar, te gaan om te zien of hij het niet kon klaar spelen haar een paar passende vleugels te geven, waarmee ze naar hartelust door het luchtruim zou kunnen wieken, maar Olu had steeds opgezien tegen de verre en moeilijke reis. Want Knoeri woonde aan gene kant van de purperen bergen en Olu wist maar al te goed dat ze nooit zo ver kon komen.

Op zekere dag echter leek het of het verlangen van de arme Olu zou bevredigd worden.

Er was 's morgens een grote zwerm wilde ganzen neergestreken in de nabijheid van Olu's verblijfplaats. Olu was wakker geworden van al dat gesnater en wel een beetje geschrokken van al dat rumoer en lawaai, maar toen ze zag, welk bezoek ze had gekregen, strompelde ze met al de vlugheid van haar vier pootjes op haar bezoeksters toe en begroette ze allervriendelijkst.

Toen ze vernam van hoever ze gekomen waren en welke grote afstanden ze hadden afgelegd, popelde Olu's hartje nog sneller.

„Wat ben ik een arm ding," zuchtte ze, „dat ik altijd aan hetzelfde plekje gebonden ben en nooit eens van omhoog kan neerstrijken op het land en het water."

„Daarvoor ben je ook een schildpad," zei Tora, de leidster van de ganzentroep.

„Maar jullie kunnen landen zien en andere dieren," zei Olu spijtig. „Jullie leven is toch maar lekker vol afwisseling."

„En gevaren," zei Tora ernstig. „Je mag wel dankbaar zijn voor die twee stevige schilden die je hebt gekregen en die je tegen elk gevaar beschermen, terwijl wij arme vogels steeds op de uitkijk moeten zijn naar allerlei bedreigingen. Je weet niet hoe goed je 't hebt, Olu."

„Toch," zei Olu koppig, „zou ik er alles voor over hebben, wanneer ik een doodenkele keer door de lucht kon vliegen en van bovenaf alles zien wat onder mij ligt. Dat zou een herinnering zijn voor mijn hele leven."

Tora keek naar de andere ganzen, die heftig snaterden, en ze riep Tiru, haar zuster, bij zich.

„Tiru," zei ze, „hoe denk jij erover? Olu zou zo doodgraag een vliegtochtje maken."

„Olu?" vroeg Tiru verbaasd, „maar dát kan toch niet. Olu heeft

Wat zou die vreemd opkijken en wat zou hij stiekum nijdig zijn....

immers geen vleugels en is veel te zwaar. Hoe kan een schildpad het in haar hoofd krijgen om door de lucht te gaan vliegen? Je weet niet eens hoe zwaar wij het te verantwoorden hebben, Olu. Het is levensgevaarlijk, zelfs voor ons die aan de lucht gewend zijn."

Olu zette een heel bedroefd gezichtje. Tora had werkelijk medelijden met haar.

„Ja," zei Tora, „op eigen macht kan Olu het natuurlijk niet doen, dat weet ze wel.... maar we zouden haar misschien een handje kunnen helpen, wij met ons twee."

„Hoe moet dat dan?" vroeg Tiru verwonderd. „We kunnen haar toch niet dragen!"

„Toch wel," zei Tora. „Ik heb een idee. We nemen ieder het eind van een touw in onze bek en laten Olu in het midden aan dat touw hangen, zo tussen ons beide in. Wanneer ze zichzelf stevig vasthoudt, kunnen we wel een eindje met haar door het luchtruim vliegen en dan heeft Olu haar zin."

„Ik doe het, ik doe het," riep Olu opgewonden. „Och, lieve Tora en Tiru, gun me nu toch dat genoegen op mijn oude dag."

„Nou," zei Tiru, „mij goed. Ik hoop alleen maar dat je geen spijt krijgt van je reis. Ik waarschuw je dat het uiterst gevaarlijk is."

„Ik zal me stevig vasthouden," zei Olu plechtig. „Kijk, daar ligt een flink stuk scheepstouw. Waarom zouden we de reis niet dadelijk beginnen?"

„Vooruit dan maar," zei Tora lachend. „Ik hoop dat het avontuur goed voor je afloopt."

Tora en Tiru namen ieder een uiteinde van het touw in hun bek en Olu nam het midden van het touw en beet er stevig in vast. Al de spieren van haar schildpaddenlichaam trilden van blijde verwachting en ze was vastbesloten haar oogjes goed de kost te geven.

Wat een avontuur! Zij, Olu, de enige van haar geslacht die door de lucht zou vliegen. Nee, dat was enig. Dat zou verteld worden in alle schildpaddenkolonies van heinde en ver en de roem van Olu, de vliegende schildpad, zou blijven leven tot aan het einde der tijden.

De overige ganzen waren nieuwsgierig en snaterend naderbij gekomen en toen ze hoorden wat Olu van plan was, schudden ze verwonderd hun koppen. Maar daar trok Olu zich niets van aan. Ze mocht en ging vliegen en het was pure afgunst — dacht zij — dat zij haar dat pretje niet gunden.

Het drietal had zich inmiddels klaar gemaakt om te vertrekken. Olu was klaar voor de start en toen Tora een knipoogje gaf aan Tiru zette de groep zich in beweging.

Olu voelde plots een ruk, waardoor ze het midden van het touw bijna kwijt raakte en voordat ze het goed en wel wist, hing ze, los van de grond, te bengelen in het luchtruim.

Olu kreeg het eerst wel een tikje

„Ja, ik ben de koningin, ik ben de ko...."

benauwd, want het was een eigenaardige gewaarwording, toen ze plots geen grond meer onder de voeten had. Olu dacht er nu plotseling aan dat haar schildpadleventje nu enkel en alleen afhing van dat stukje touw in haar bek en ze beet er eens extra hard in.

Toen waagde ze ook een oogje naar beneden. En ze schrok. Wat leek alles toch heel ver en ontzettend klein. Nee, was dat die troep ganzen die ze net had verlaten? Het leken wel kleine zwarte bewegende vlekjes! En was dat het grote, golvende en klotsende water?

Kijk, nu vlogen ze over de bergen. En over het rijk van Knoeri, den tovenaar. Wat zou die vreemd opkijken en wat zou hij stiekum nijdig zijn dat zij het nu toch had klaargespeeld zonder zijn hulp.

Allerlei vogels fladderden om het zwevende drietal heen en Olu glunderde van trots en welbehagen.

„Och," hoorde ze roepen, „dat is een schildpad!"

„Wist jij dat schildpadden konden vliegen?"

„Dat is het einde van de wereld. De schildpadden bestormen ons eigen gebied. Wie zou dat zijn?"

„De koningin natuurlijk. Dat zie je toch wel. Dat is de koningin der schildpadden en misschien komt er een heel leger achter haar aan. Dat moeten we gauw overal gaan vertellen, dat we de koningin hebben zien vliegen."

De koningin der schildpadden!

Dat was méér dan Olu ooit had durven dromen. Dat was zelfs té veel voor haar.

Olu dacht niet meer aan het touw, aan de lucht, aan het gevaar. Ze opende haar bek en riep uit alle macht:

„Ja, ik ben de koningin, ik ben de ko...."

Maar de rest hoorde je al niet meer, want dat kwam van heel ver uit de diepte. Tora en Turi vlogen door, maar de arme Olu, die het touw had losgelaten, viel naar beneden te pletter op de kale harde rotsen van Knoeri's rijk.

„Ik heb het wel gedacht," zei Tiru, toen ze merkte dat ze hun vrachtje kwijt waren. „Je moet je maar verbeelden dat je een koningin bent, terwijl je maar een doodeenvoudige schildpad bent. Wat een dom ding, dat ze zich door al dat gevlei en gekweel van de wijs heeft laten brengen. Zoiets loopt immers nooit goed af."

„Nee," zei Tora. „Kom, we keren terug naar de troep en trekken dan verder. Ik heb nooit kunnen denken dat Olu zo hoogmoedig was, maar ze is er zwaar voor gestraft."

* * *

En toen de troep ganzen weer opsteeg om verder te trekken, cirkelden Tora en Tiru nog eens boven de plek waar Olu was te pletter gevallen, maar toen de zon doorbrak zetten ze koers naar de hoogten en met flinke snelle wiekslag verdwenen ze weldra uit het rijk van Knoeri, den tovenaar.

V. LATTE

PRINS VALIANT

RIDDER ZONDER VREES

door HAROLD R. FOSTER

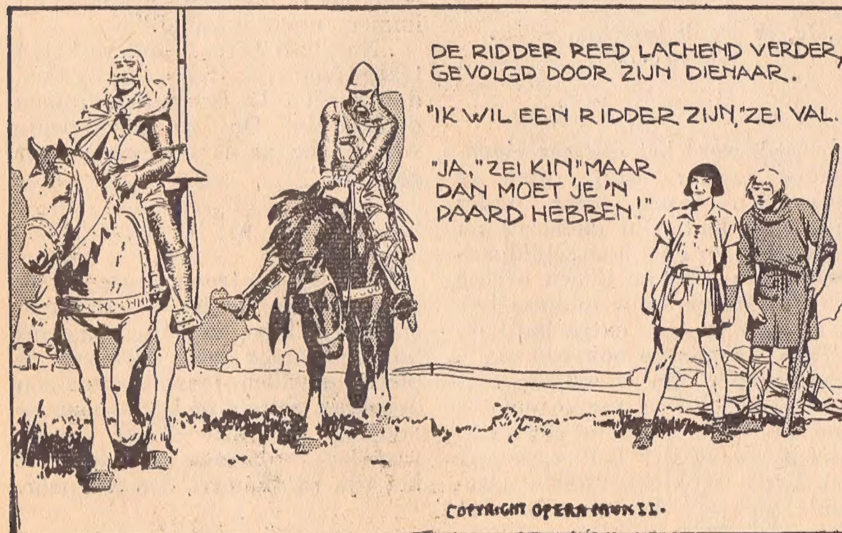

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

BONT ALLERLEI

Een wolf onder de schapen Zie je niet hoe onrustig de hond en de schapen zijn? Ja, er is een wolf in de buurt! Kijk eens goed uit of jullie hem ook zien? Hij is niet moeilijk te vinden!

Op bezoek

Reintje de vos was uitgenodigd om te komen dineren.

Hij ging er heen met een lege maag om veel te kunnen gebruiken van al dat lekkers, maar.... hij kwam bedrogen uit.

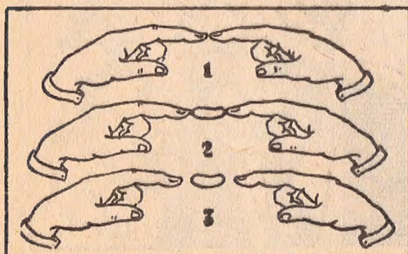
Al het eten werd opgediend in flessen met een lange hals en ons Reintje kon er niet bij! Bij wie was ons Reintje te gast?

Begin bij cijfer 1 en ga door tot 34.

De geheimzinnige vinger

Hoeveel vingers hebben jullie? Tien?

Nou! Daar ben ik niet zo zeker van. Let maar eens op.

Je brengt de toppen van de wijsvingers tegen elkaar zoals in fig. 1. Nu hou je die vingers iets hoger dan de ogen, op ongeveer twintig centimeter afstand. Je kijkt strak naar de vingertoppen.

Maar nu! Je kijkt nu o n d e r de vingertoppen door en wat zie je? Breng de vingertoppen van elkaar af, langzaam. Wat zie je nóg?

Een geheimzinnige e l f d e vinger, die tussen de vingertoppen en helemaal los ervan zweeft. Zie fig. 2 en 3. Probeer maar eens of 't niet zo is. Hij is er en toch is hij er niet!

Oplossingen vorig nummer

WAAR IS DAT GOED VOOR?

NIJLPAARDPUZZLE

		G	E	R	A	A	S	
	M	E		A	L	L	E	
K	A	F	T		K	L	I	
A	R	O	M	A		E	N	D
R	I	P	O	S	T	E	E	R
	E	T	S		E	N		

SPREEKWOORDENREBUS 12

Een goed begin is 't halve werk.
Een — g(h)oed — be-g in —(i)-s — 't — hal(f)ve — (k)werk.

Nou en?

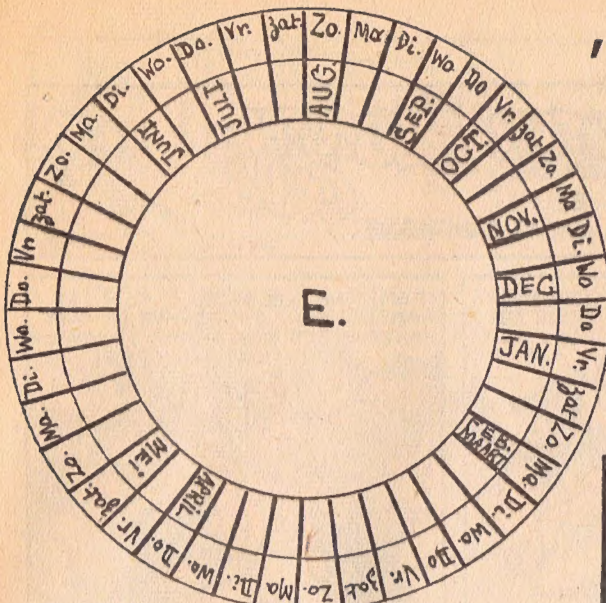
Hier zijn drie woordjes, maar er ontbreekt een stuk aan. Dat stuk is vervangen door puntjes.

1. Ge . . ente.
2. Be . . . der.
3. I . . . titeit.

Je moet er dus drie stukjes tussen zetten en die drie stukken, aan elkaar geschreven, geven jullie een vierde woord, dat weergeeft wat nummer twee doet. Hoe luidt dat woord?

Spreekwoordenrebus 13

'N ALTIJD BRUIKBARE KALENDER

De kalender is te maken uit stevig wit karton. Afmetingen: rechthoek: 19 × 8. Diameter schijf: 12.2 cm. De schijf wordt verdeeld in 42 vakjes. De stukjes A en B (zwart) knip je uit.

Je kunt de kalender natuurlijk ook uitzagen in dun triplex. Dat is nog beter en zeker duurzamer, want als je 'm wilt gebruiken tot het jaar 2000, nou, dan mag 't materiaal wel een beetje steviger zijn. Waar of niet?

ZIEHIER een kalender die je kunt gebruiken tot in het jaar 2000. Maar wat er het gemakkelijkst aan is, is 't volgende: je kunt er steeds op zien op welke dag van de week een bepaalde datum valt. De kalender bestaat uit twee delen: een draaibare schijf E. en een rechthoekig stuk D. met twee openingen A en B. Zoals je ziet heeft die rechthoek twee vakken; in 't bovenste staan de dagen van de maand; in 't onderste de jaartallen van 1938 tot 2000. Op de schijf zijn twee cirkels: een buitenste met de dagen van de week, een binnenste met de dagen van de maand.

Veronderstel: we willen weten op welke dag van de week 25 Dec. 1975 valt.

We draaien de schijf totdat de naam December verschijnt in de onderste opening (B) en we zetten die naam precies boven 't kolommetje waarin het jaar 1975 staat, dus kolom V. Te zelfder tijd zien we dat de dagen van de maand in de bovenste opening zijn verschenen en dat 25 in de 4e kolom staat. Boven die kolom nu staat: Donderdag. Dus 25 December 1975 valt op een Donderdag.

Bij 't doorkijken der kolommetjes der jaartallen zullen jullie zien, dat er sommige jaren tweemaal in vóórkomen. De eerste zijn altijd de schrikkeljaren. Wanneer je dus een datum zoekt uit die jaren en hij valt in de maanden Januari of Februari, dan moet men het eerste jaartal nemen en voor de 10 andere maanden het tweede. Bv. 28 Februari 1968. We vinden dit jaar in kolom III en IV. Dus een schrikkeljaar. Gevraagde maand is Februari, dus: kolom III. Begrepen? Het is een Woensdag.

A

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

D

E

B

1938	1939	1940	1940	1941	1942	1943
1944	1944	1945	1946	1947	1948	1948
1949	1950	1951	1952	1952	1953	1954
1955	1956	1956	1957	1958	1959	1960
1960	1961	1962	1963	1964	1964	1965
1966	1967	1968	1968	1969	1970	1971
1972	1972	1973	1974	1975	1976	1976
1977	1978	1979	1980	1980	1981	1982
1983	1984	1984	1985	1986	1987	1988
1958	1989	1990	1991	1992	1992	1993
1994	1995	1996	1996	1997	1998	1999
2000						
I	II	III	IV	V	VI	VII

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

HOUDT EEN ANTI-LAWAAI CAMPAGNE.

34

